

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaș, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Glasul poporului

Mai bine să ne înghită pământul de vii, decât să ne lăsăm de credința noastră! — strigă un erou dela Tisa

Domnule Redactor!

Trimit scrisoarea aceasta, rugându-vă să o publicați în „Unirea Poporului“ pe care eu cu drag o ceteș, căci scrie numai lucruri bune și folositoare pentru toți cari trăim în România, dar cu deosebire pentru noi țărani. Eu, Dle Redactor, în vrâsta de 18 ani am fost în armata ungară și am luptat în Galiția, dar în 15 Martie 1918 am fost trimis la Italia, ca să lupt în contra fraților mei, cari sunt de un sânge și de o credință cu mine. Martor îmi este Dumnezeu ce se petrecea în sufletul meu, gândindu-mă că trebuie să lupt contra fraților mei Italiani! — Dar Dumnezeu, care ascultă rugăciunea fierbinte, a făcut ca, fără să fiu vinovat, să ajung prizonier la Italiani cu mai mulți soți de luptă. În scurtă vreme din Italia am fost transportați în țara Francezilor, cari asemenea sunt frați de un sânge și de-o credință cu mine. Tot în 1918, a venit la noi un domn, care se zicea că e d. Vaida și care cu o bucurie mai până la lacrimi ne-a spus, că dorința noastră și a părinților noștri de a fi toți Români sub un singur domnitor s'a împlinit. Am venit acasă cu bucurie în pieptul meu și îndată ce am sosit în țară am intrat în armata română, făcând serviciul militar la grăniceri. În 1919 am fost pe granița Tisei unde am fost împușcat în piciorul drept, pe care mi l-au tăiat și sunt invalid; — să cugete fiecare că ce greu îi este omului în vrâsta de 22 ani, în floarea tinereții, să-i lipsească un picior!

Dar eu nicicând nu am murmurat și cu toate că primesc o penzie de batjocură, sunt mândru că mi-am pierdut piciorul, pentru țara noastră a Românilor.

Dle Redactor! În zilele acestea am primit, fără a o cere, o gazetă dela Oluj pe care o cheamă „Glasul Ardealului“ pe care, după ce am citit-o, mi s'a scârbit sufletul și am zis că și numele ei nu-i adevărat, ci după cum scrie, i-ar fi mai potrivit numele de „Glasul Țarigradului“, deoarece în foaia aceea se scrie cu cea mai mare ură în contra Dlui Vaida, Maniu și partidul nostru

național; — îmi vine a crede că aceia cari scriu foaia aceea nu sunt Români, căci altcum nu ar putea scrie cu atâta patimă, ură, dispreț și batjocură în contra acelor ce am avut și avem mai scump și bun în Ardeal, cari cu primordia vieții au stărut să fim toți Români în o țară, a noastră.

Dle Redactor! M'am scârbit mai mult când am citit în acea foaie, că în casa țării chiar acum se aduce o lege, ca să ne poată lua ortodocșii averile uniților, ca astfel să ne facă pe toți ortodocși și dacă se face acea lege, spune în acea foaie, că să face dreptate pentru toți. Am rămas înmărmurit de judecata acelor, — și încă am aflat că această lege o apără și o duce în îndeplinire un Prea sfințit Mitropolit ortodox, adevă un care se zice urmaș al Sf. Apostoli...! Eu Dle redactor, am citit biblia și cu deosebire Testamentul nou, dar nu am citit ca vre-un Apostol cu legi nedrepte să fi câștigat oameni cari să primească învățătura sa, ci ei au predicat cuvântul lui Isus, arătându-și dragostea și iubirea de aproapele, fără a râvni la avutul lor. — Stau și mă gândesc, că oare unul ca acela e urmaș al Apostolului? Și învățătura lui este alui Hristosii? Dacă astfel este, eu nu pot spune pocăiților, că învățătura noastră este alui Hristos căci ei îmi pot dovedi contrariul. Și oare cum poate să fie dreaptă legea aceea, care averile câștigate de noi, părinții și strămoșii noștri uniți cu Roma pentru biserica unită și de episcopii uniți și de Mitropoliții Blașului, cari au flămânzit și s'au tras chiar dela gură numai ca să ne poată face adevărați Români, dacă între noi s'ar afla oameni rătăciți prin momeli să iee averea bisericii noastre și să fie a lor. Adevă credința noastră strămoșască care am adus-o cu Traian și Constantin cel mare și pe care o mărturisesc cu atâta dragoste și iubire frații noștri Italianii și Francezii pe cari eu însumi i-am văzut, cu ochii mei, să o părăsim și să primim credința Țarigradului pe care o mărturisesc, Grecii, Bulgarii, Sârbii și Rușii cari sunt străini de neamul nostru și numai rău ne-au

făcut nouă Românilor. Dle Redactor! Mai în anii trecuți în o comună vecină unde este preot unit și ortodox, a venit un judecător de ocol asemenea ortodox care era chiar din București, a venit spre a da în proprietate locul expropriat. A dat și la biserici în părți egale. Atunci preotul ortodox a pretins ca el să capete mai mult, că el e dominant. Atunci judecătorul i-a răspuns:

— Să mulțamească uniților că e dominant astăzi, că de nu ar fi fost uniții, astăzi ar fi greci. — Deci astăzi acea mulțamită o avem noi, cari am fost adevărați români, ca să fim asupriți pentru legea noastră?

Dle Redactor, am auzit cetindu-se despre un călugăr ortodox Șofronie, de pe timpul episcopului Petru P. Aron care avea o ceată de bătași cu cari făcea propagandă ortodocșă, căci mergeau pe sate și pe cari nu voiau să fie ortodocși li prindeau și îi băteau, cu capul de părății bisericii, pentru care lucru Dumnezeu l-a pedepsit cu o moarte rușinoasă. Pe timpul acela ne sileau la ortodocșie cu bătaia, acum se silesc cu luarea averii bisericii noastre și nu și aduc aminte că Dumnezeu poate să facă ca și ei să aibă soarta lui Șofronie. De altcum chiar și acum ortodocșii fac ca pe timpul lui Șofronie, că în comuna Gâmbaș am auzit că protopopul ortodox cu jandarmii a intrat în biserica uniților ca să-o iee. — Se poate cu aceste modalități să se câștige oameni pentru biserica ortodoxă? Aceasta să fie învățătura dlui Hristos? Cu astfel de legi nu ne vor putea face de o credință cu cei dela Țarigrad chiar dacă ar putea să ne iee averile bisericii, sau să ne verse sângele ca în Mexic. Mai bine să ne înghită pământul de vii! Deci ar fi bine că aceia să vină la învățătura lui Hristos și să fie așa precum ne-a învățat Hristos și urmașii săi.

Cicău la 15 Martie 1928.

cu stimă
Petru Popa
invalid de război, unit

Ziar oprit. Guvernul a oprit marele ziar „Cuvântul“ dela București pentru opt zile, pentru că a scris împotriva dlui ministru Duca. Directorul ziarului atunci a hotărât că va scoate un alt ziar sub numirea „Vorba“. Dl ministru de interne l-a oprit însă și pe acesta. Directorul ziarului „Cuvântul“ a improcesuat pentru aceasta ministerul.

Grăunțe sufletești

Cum să țrezim în noi părerea de rău.

Nizuința noastră trebuie să fie ca să stărnim în noi părere de rău desăvârșită pentru păcate. Iară la aceasta numai așa putem ajunge dacă ne gândim la acela pe care l-am vătămat prin păcatele noastre. Cine este acela? Celce a plâsmuit miliardele de stele, a făcut milioanele de oameni și mulțimea nemăsurată a spiritelor și care cu atâta înțelepciune le cârmuește pe toate. Pe acest plâsmuitor și cârmuitor a toate l-a vătămat mai întâiu Adam și Eva, și apoi pe rând noi toți urmașii lor. Și oricât de rău i-a căzut aceasta, s'a hotărât totuși să ne mântuiască și să ne împărtășească de fericirea și mărirea sa, trimițându-ne pe unul născut Fiul său ca să ne răscumpe. Că apoi cât l-a costat pe Isus Hristos mântuirea noastră, o știe până și copilul de șase ani care se turbură grozav auzind despre trista soartă a Dumnezeu-omului. Mai mult, acest Părinte nemărginit de milostiv nu încetează a ne arăta zilnic măsura milei și a iubirei sale de oameni. Ne-a dat părinți cari ne-au crescut, s'a îngrijit de hrana și îmbrăcămintea noastră zilnică, ba ne-a dat, îndată după naștere, și câte un inger păzitor, care stă pururea lângă noi și ne mântuește de atâtea rele.

Aceasta este dragostea lui Dumnezeu față de noi oamenii. Iar mulțumita și recunoștința noastră? — Păcatul. Bine, dar avem noi inimă, avem noi cinste și omenie, avem noi leac de recunoștință? Se poate una ca aceasta? Dumnezeu ne întinde bine-

faceri, iar noi îl vătămăm? Orice om cu bun simț trebuie să se smintească văzând una ca aceasta și trebuie să-și dea seama că așa nu mai merge. Să intru și eu deci în șirul oamenilor de omenie, să mă desprind din șirul celor de nimica și să încep încă de astăzi a-mi da pe deplin seama de nesfârșitul lanț al fărâdelegilor mele, zicând:

Doamne, mi-e rușine de lipsa mea de omenie și înroșesc când mă gândesc că va trebui să dau cândva față cu Tine. Dar din toate descrierile de până acuma numai bun și milostiv te-am cunoscut, așa că îndrăznesc a te ruga zicând: iartă-mă Doamne, iartă-mă. Rătăcit-am ca o oaie perdută, cheamă-mă însă Mântuitorule și mă mântuește. Văd și recunosc îngrozitoarea mea nerecunoștință, de aceea, cu toate că mi-e rușine, mă întorc către tine, plâng și mă tânguesc, asemenea lui Petru și Magdalenei, și sunt gata să-mi jertfesc, dacă e de lipsă, și viața pentru împăcarea mea cu tine.

Făcând astfel și simțând ceace rostesc în această rugăciune, am stărnit în mine *părere de rău desăvârșită, pe care avându-o pot să primesc iertarea păcatelor chiar și înainte de spovedanie*, după cum ne învață sfânta noastră biserică. Și această părere de rău să o stărnim în noi mai cu seamă când ne aflăm *în primejdie de moarte și în ceasul morții*.

În anul 1881 în seara de 8 Decembrie se aprinse un mare teatru din Viena. Se juca tocmai o piesă foarte drăguță așa că toate locurile erau ocupate, când s'au văzut deodată limbile de foc și oamenii au început a sării unii peste alții ca să scape de moartea cea îngrozitoare. Peste 400 de oameni au ars însă cu totul acestea de vii. O seamă de oameni au ajuns într'un ambic; între ei se afla și o fetiță ca de vreo 15 ani care n'a părăsit școala decât înainte cu un an și astfel știa dela preotul că, având părere de rău desăvârșită, omul se poate mântui în caz de primejdie și fără spovedanie. Atunci fetița îi rugă pe oamenii

din jurul său să stărnească în sufletele lor părere de rău desăvârșită și apoi să se lase în voia lui D-zeu. Toți oamenii căzând în genunchi, spuseră după fetița o scurtă rugăciune și apoi se lăsară în voia întâmplării. Dumnezeu însă s'a milostivit de această ceată mică, pentru că fetița a pus din întâmplare mâna pe un mâner de ușă care se deschidea spre piață. Acolo așteptau pompierii cu cearceafuri mari deschise, prinzând pe ceice se încumetau a se arunca în jos. Cei mai mulți din ceata fetiței fură mântuiți, iară cari arseră de vii, muriră liniștiți, fiind împăcați cu Dumnezeu.

Un tată se îmbolnăvi dintr'una. El a început să vomeze sânge pe gură și pe nas. Servitorii fugiră după medic și preot, dar nu era nădejde ca nici medicul nici preotul să poată sosi înainte de o oră, ceace pentru starea bolnavului era prea târziu. Îngrijorat de soartea sufletească a tatălui său, copilul cel mai mic care tocmai în anul acela primise mai întâiu sfânta Cumină necătură, luă crucea de pe perete, i-o arătă tatălui său și rosti o scurtă rugăciune de părere de rău desăvârșită a păcatelor. Tatăl începu să plângă, sărută crucea și, înainte de a sosi medicul și preotul, adormi în Domnul frumos și liniștit, asemenea unui sfânt.

Dacă am avea nefericirea de a nu putea stărni în noi nici decum părere de rău desăvârșită, să încercăm a ne stărni cel puțin o *părere de rău nedesăvârșită care, împreună cu spovedanie, este de ajuns pentru iertarea păcatelor*.

Această părere de rău ni-o putem stărni mai ușor. Să ne gândim numai la pedepsa îngrozitoare a ingerilor cari s'au răsvrătit împotriva lui Dumnezeu, la locuitorii Sodomei și Gomorei, la oamenii de pe vremea lui Noe, la groaznicele pedepse ale iadului, — și abunăseama că nu ne vom dori acolo. Vor zice poate unii: eu nu am așa păcate mari ca să ajung în iad, voi ajunge deci în purgator, unde e mai de trăit. Greșești, dragul meu, foarte greșești

Foiața „UNIRII POPORULUI”

Cercurarul

Bolnav, desculț, cu haine, rupte
Prin gerul lunei Ianuar,
Trecea pe drum un om — sărmanul,
Un om, ce-i zice: Cercurar.

Și o femeie milostivă,
În casă l-a chemat, zicând:
»Vino la noi în casă, badele!
El intră încet, ca omul blând.

— »Am fost cu cercuri pe la sate
Și mi-a n'ghețat calul pe drum...
Cum am scăpat eu?... Știe Domnul!
Dar iată-mă aci acum»

Cuprins de frig, cu trupul moale
Lângă cuptor, a adormit.
Iar când femeia vră să-l scoale,
Văzu că omul a murit...!

Beiuș

V. LUFAREȘ

Maria Magdalena

Povestire de pe timpul Mântuitorului

de Păr. Nicolae Lupu.

Cam la 5 kilometri dela Ierusalim spre miază-noapte-răsărit, se află satul Betania, sau precum se citește în cărțile noastre bisericești, Viftania. În acest sat încunjurat de coline acoperite cu vii și cu grădini de maslini și smochini, pe timpul Mântuitorului trăia un om foarte bogat cu numele Simion, care avea un fecior și două fete, anume Lazar, Marta și Maria.

Fata cea mai mică Maria, după cum ne spune Talmudul, sau cartea de legi a jidovilor, încă din frageda tinerețe a fost măritată cu un tinăr foarte învățat în legea jidovească numit Pappus Bar-Jehuda (Lightfoot, Horae Hebraicae in Matt. 27, 56). Era frumoasă cum nu se mai găsea alta asemenea ei în toată Palestina, iar pe lângă toată frumusețea mai avea și un păr frumos bălai, moale ca mătasa și lung până la glesne.

Maria lui Simion din Betania însă, pe cât era de frumoasă, pe atât era și de ușuratică. Îi plăcea să ridă și să glumească cu cine se întâlnea. De ieșea vreodată prin sat, nu se întorcea până seara, iar de mergea la Ierusalim după târgueli, nu venea câte două-trei zile.

Bărbatul ei era acru și sădăcos. Toată ziua stetea cu-nasul în carte, și nu știa nici de glumă, nici de voce bună. Văzând el ușur-

țatea nevastei sale, — care ar fi dus-o tot la glume și n' veselle — începu a o teme, măles că era și atât de frumoasă. Ce-și puse deci în gând? O încuie în casă și n'o mai lasă să iese nici până la poartă nici să meargă cineva la ea. Ba pe lângă aceea, începu a se purta cu ea ca cu o slujnică, și nu-i mai dedea vorbă bună, decât numai sudalme și ocări.

Și a stat Maria așa încuiată în casă câțeva vreme, dar într'o zi când soțul ei, din nebagare de seamă uitase ușa descuiată, luă ce biată putu cuprinde subsioară, și — hotar Floare! — O luă prin fundul grădinii apoi cruciș peste muntele Maslinilor, și în câteva minute fu la Ierusalim. Acolo o întâlni un ofițer roman, care o întrebă unde mergea și spunându-i ea tot pasul ei, acela îi propuse să meargă cu el, departe, la Magdala lângă marea Tiberiadei.

Maria se învoi, dar nici acesta nu era mai bun decât fostul ei bărbat din Betania. Ba, ofițerul păgân obișnuit cu viața de casă sarmă, o și bătea; și atunci Maria îl părăsi și pe acesta. Dar fiind că nu mai avea ce să mai facă, începu a duce o viață cât se poate de destrăbălată, așa încât în curând se duse vestea în toată Palestina despre desfrânata din Magdala sau Magdalena.

Și o duse ea așa o bucată de vreme căutându-și fericirea în petreceri, în parfumuri și n' podoabe, dar nu o află; ba de multe ori îi venea să plângă chiar și după cele mai zgro-

Chinurile din purgator sunt tot așa de groaznice ca și cele din iad, cu singura deosebire că ele nu sunt veșnice ci vremelnice. Așadară nu te încrede în mai binele din purgator, căci zice sf. Toma de Aquino că chinurile din purgator sunt mai groaznice decât oricare durere de pe pământ, iar sf. Augustin ne asigură că sunt mai mari decât ale martirilor.

Celce se spovedește fără părere de rău, nu câștigă iertarea păcatelor sale.

Sunt unii oameni cari se spovedesc curat numai din obicei. Știți cum o pășesc aceștia? Asemenea sămănătorului care și-a sămănat sămânța sa într'un pământ nepregătit. Poate tot sămăna, că roada tot nu va avea de loc. Unora ca acestora le tot poate rosti preotul deslegarea, că tot una e, ori le-a rostit-o ori ba. Spovedania fără părere de rău asemenea este unei împuscături fără glonte, unui ac fără ață, unui spic fără grăunțe. Celce se spovedește fără părere de rău, îmblățește paie goale. Hristos a blăstămat smochinul, pentru că n'avea decât crengi și frunze dar nici o roadă; tot așa respinge el și spovedania lipsită de părere de rău, pentru că pe smochinul spovedaniei păcatele înșirate sunt numai crengi și frunze, roada este părerea de rău, zice sf. Gregoriu-Marele. Celce se spovedește fără părere de rău asemenea este unui comediaș, zice sf. Ioan Gurădeaur.

Pentruca să putem face o mărturisire bună, să ne rugăm deci ca sf. Alfonso Maria de Ligouri, zicând: »Mântuitorul meu, cum am fost eu până acuma atât de orb, încât pentru plăceri sensuale, atât de trecătoare și de vrednice de compătimitare, te-am părăsit pe tine, bunul cel fără de margine, și izvorul tuturor mângăierilor. Mă mir de orbirea mea, dar și mai mult mă mir de îndelungă răbdarea ta, care cu atâta bunătate m'ai suferit. Îți mulțămesc că m'ai făcut să-mi recunosc nebunia și datorința de a te iubi. Te iubesc Isuse al meu, din toată inima, și doresc a te iubi

și mai mult. Curățește-mi inima de înclinări spre plăcerile trupului, cari mă împiedcă a te iubi precum a-și dori. Căci nu dela mine depinde ca inima mea să se aprindă pentru tine și să nu iubească altceva decât pe tine. Indurarea ta poate să o facă, căci ea toate le poate face câte le voește. Scapă-mă, alungă din inima mea orice înclinare care nu e îndreptată spre tine, și fă ca să fiu întreg al tău. Pentru toate durerile câte ți le-am cauzat simțesc mai mare durere decât pentru orice nefericire, și îmi propun ca tot restul vieții mele să-l închin de aici înainte iubirei tale.

Marie, maica lui Dumnezeu, iată la picioarele tale un prizonier nefericit al iadului, care se roagă pentru milă! Cu adevărat că eu nu sunt vrednic de nici un bine. Tu însă ești maica îndurării și ești compătimitoare și față de cel nevrednic. Toată lumea te numește scăparea și mântuirea păcătoșilor; îi și scăparea și mântuirea mea. Eu sunt oia cea perdată. Cuvântul cel fără de început s'a coborât din ceruri și s'a făcut Fiul tău, ca să mântuiască oile cele pierdute, și el voește ca eu să mă îndrept către tine și tu să-mi ajuți prin întrepunerea ta. Preasfânta Marie, mama lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi păcătoșii. Roagă-te și pentru mine la Fiul tău. Spune-i, că te cinstesc și că tu ești scutul meu. Spune-i că toată nădejdea în tine mi-am pus-o. Spune-i să mă ierte pentru că-mi pare rău de toate păcatele pe cari le-am făcut. O, Marie, nădejdea mea, în tine mă încred, îndură-te spre mine. Amin!

Iuliu Maior.

A înghețat Cornul de aur. Cornul de aur este partea aceea a Mării Negre, mai bine zis a strâmtorii de mare numită Bosfor, care se află tocmai în fața Constantinopolului. De o sută de ani nu s'a mai întâmplat cu acest Corn de aur să înghețe, până în săptămânile trecute, când s'a întâmplat și aceasta.

S'a deschis cursul de cantori

Joia trecută, la 15 a lunii Martie, s'a deschis cursul de cantori dela Blaj. Aproape 80 de inși ascultă aceste cursuri, cari s'au dovedit de bune pentru biserica noastră. Poate că ar mai fi de dorit unele lucruri, dar, peste tot vorbind, cursul de cantori dela Blaj a făcut mult bine bisericii noastre.

Ne mirăm că Preasfinții noștri arhieri n'au observat cu toții binele pe care-l aduce acest curs de cantori bisericii noastre, și că mai îngăduie ca să se țină astfel de cursuri și în altă parte a Mitropoliei noastre.

Menirea acestor cursuri este, ca în toată Mitropolia noastră unită cu Roma să se cânte pe o formă. Să nu se cânte în patru feluri, ci într'un fel. Atunci pentru ce se mai țin astfel de cursuri și în altă parte a Mitropoliei? Pentru ce nu se țin an de an numai aici la Mitropolie? Ori doară Preasfinții noștri arhieri nu au încredere în conducătorul și profesorii acestui curs de cantori?

Noi am văzut cât se deșteaptă în cele șase luni de învățură dela Blaj cantorii noștri. Noi am văzut cât de fericiți merg acasă ascultătorii acestui curs. Pentru ce nu s'ar putea trimite la Blaj toți candidații de cantori? Pentru ce nu s'ar putea face la Blaj un curs regulat, de cantori și încă an de an? Pentru ce nu s'ar putea introduce în sfârșit uniformitatea ritului și a cântărilor?

Noi credem că asupra lucrului acestuia s'ar putea înțelege Preasfinții noștri arhieri și că ar putea opri celelalte cursuri de cantori cari nu se fac așa de în regulă ca la Blaj și sunt în defavorul (răul) uniformității (acelaș fel) ritului și cântărilor noastre.

Noi nu zicem că la Blaj nu s'ar putea face un curs de cantori mai bun, care să țină de pildă nu șase luni, ci doi ani, dar o spunem hotărât că Blajul este chemat să aibă cursul de cantori pentru toți și nu alte orașe sau sate.

Citiți „Unirea Poporului“.

motoase petreceri. În inimă simțea un gol care din zi în zi se lărgea tot mai tare și care nu putea să-l umple cu nimic.

Intr'o dimineață se așeză în fața oglinzii, dar rămase buimăcită văzându-și pe umerii obrazilor și 'n jurul ochilor niște zbârcituri, cari îi dedeau de știre că viața ei cea nesocotită o va îmbătrâni înainte de vreme. Căută îndată alifii și vopsele ca să le acopere; și le și acoperi, dar golul din suflet creștea mereu și măhnirea o copleșea cu totul.

Căzu pe gânduri triste și dureroase. Își aducea aminte de casa părințească, de frumoasa Betanie, de pe când era copilă nevinovată. Cum se juca cu sora ei Marta și cu celelalte copile din sat pela umbra smochinilor din grădină, cum asculta din gura bătrânului ei tată istorii frumoase din trecutul poporului său: despre David și Goliat, despre Tabia cel milostiv, despre Danilă și cei trei prietini ai lui, aruncați în cuptorul Vavilonului, despre Iudita cea temătoare de Dumnezeu și îndrăzneată și altele. Cât era de nevinovată atunci și cât era de curat sufletul ei. Dar acum, toată lumea vorbește despre frumoasa din Magdala, sau mai bine zis, despre destrăbălata Magdalena; iar oamenii cei cinstiți o arată cu degetul. Tatăl ei poate a murit de rușine, iar frațele și sora ei nu vor mai îndrăzni să iese între oameni. Ea este desgustată de viață, de și n'are încă nici 25 de ani. Sufletul îi este încărcat cu păcate, iar inima plină de măhnire

și amărăciune. — Unde sunteți voi zile fericite ale copilăriei mele — zicea în gândul ei. — Unde ești tu curăție neprihănită a sufletului meu? Unde ești tu Doamne Dumnezeu lui Avram, Isac și Iacob! O cât te-am necinstit eu cu faptele mele! Cât mi-am bătut joc de poruncile și legile tale! Dar acum este târziu... Mai îndrăzni-voi oare să alerg la tine? Mai cuteza-voi să-ți cer iertare? Nu! Nu mai sunt vrednică de iertare, că prea mult am păcătuit. Nu! Nu! ...și lăsându-se pe un divan își vărsă focul inimii într'un șiroiu de lacrimi și într'un plânsset cu hohot.

Dar iată de-odată aude pe stradă un zgomot ca de lume multă. Aleargă în grabă la fereastră ca să vadă ce este, și văzu o mulțime de galileeni cari, mergeau înspre Ierusalim pentru sărbătoarea Paștilor. În mijlocul mulțimii era un bărbat tânăr, ca de 30—31 de ani, îmbrăcat într'o tunică albă, lungă până la umeri încins cu un brâu îngust de curea, iar pe umeri cu o manta albastră deschisă. Cu capul gol în arșița degoritoare a soarelui, părul de culoarea alunei coapte îi flutura pe umeri, barba scurtă despărțită prin mijloc, mustețele de aceeași culoare cu părul și barba îi umbreau buzele frumoase, ochii lui erau blânzi, fruntea nu prea lată dar senină, și toată înfățișarea lui era un ceva măreț, atrăgător și dumnezeesc. Tânărul bărbat vorbea iar lumea se îmbulzea în jurul lui ca să-l asculte. Dar iată că mulțimea se oprește tocmai înaintea casei unde

locuia Magdalena, iar tânărul bărbat trăgându-se la umbra unui smochin, urmă a vorbi mulțimii, care se strânsese roată în jurul lui.

— Cine este acela care având o sută de oi și ar pierde una, nu ar lăsa pe cele nouă zeci și nouă în câmp și ar merge să caute pe cea pierdută; pe care aflându-o o ia pe umerii săi și o aduce la turmă, bucurându-se că și-a aflat oia cea pierdută... Adevăr zic vouă că mare bucurie se face în ceruri pentru un păcătos care se întoarce, mai mult decât pentru nouă zeci și nouă de drepti cari n'au lipsă de pocăință.

Magdalena întrebă pe o femeie, cine este acela, și i-se răspunde că este Profetul din Nazaret. Și într'adevăr El era, Mântuitorul nostru Isus Hristos.

Incepuse apoi a spune poporului pilda cu fiul cel rătăcit, iar Maria ascultă, și toate cuvintele lui îi într'au drept la inimă și o zguduiau, căci în fiul cel rătăcit ea vedea icoana ei proprie.

După popas, mulțimea porni iarăși la drum, iar Magdalena rămase ca buimăcită.

— Cât de frumos și de dulce vorbea Profetul din Nazaret! L'ar fi ascultat toată viața. Câtă blândețe și bunătate nu era în cuvintele lui! Cum spunea că Dumnezeu primește pe păcătosul care se întoarce la el cu adevărată părere de rău...

(Va urma)

18 Martie la București

Urișa adunare a Partidului național-țărănesc — Peste optzeci de mii de delegați din toată țara

Ce cere Partidul național-țărănesc

Spun știrile dela București, că vechiul oraș al ciobanului Bucur, n'a mai văzut nici odată o adunare atât de uriașă, ca cea de Duminecă, a Partidului național-țărănesc de sub conducerea dlui Iuliu Maniu.

Încă din ziua de Sâmbătă, trenurile au început să verse în capitală mulțimi nenumărate de delegați, orășeni și țărani, din toate unghiurile țării. Tot așa drumurile și șoselele, căci țărani din județul Ilfov și din celelalte județe mai apropiate, au sosit pe jos, în nesfârșite coloane mișcătoare. Singur județul Bucureștilor se spune că a dat adunării dela București peste 20 de mii de delegați.

Se schimbăse fața Bucureștilor. Unde în zilele obișnuite nu se văd decât târgoveți și surtucari, Sâmbătă și Duminecă erau numai sumane și porturi, cât din Ardeal, Banat și Maramureș, cât din Moldova, Bucovina și Basarabia. Pretutindeni steaguri, drapele, placarde și table cu inscripția: — *Trăiască Iuliu Maniu! Trăiască Partidul Național-țărănesc!*

Comunele din Banat au adus cu ele și muzicile lor, cari defilau pe străzi și pe șosele, cântând marșuri naționale. Văiau București de cântece și de ropote de pași.

Mulțimile s'au purtat însă cu cea mai mare demnitate și pace. Nu s'a făcut nici o neorânduială, nici o turburare. Nici poliția, nici jandarmii n'au făcut nici o împotrivire. Nici un fel de oaste nu s'a văzut pe străzile Bucureștilor în această zi.

Cincol adunări deodată

Ținerea unei singure adunări, într'un singur loc, cu nenumăratele mulțimi cari

au sosit la București pe ziua de Duminecă, era un lucru peste orice putință. De aceea zecile de mii de delegați au fost îndrumați să se adune deodată, la acelaș ceas, în cinci locuri deosebite.

Fruntea adunării a fost în sala cea mare dela „Dacia”, care-i largă cât un hotar și care, s'a dovedit cu toate acestea, mai neîncăpătoare decât o găoace de nucă. S'a umplut și toată curtea și străzile din jur, cât putea ochiul să răsbată. Celelalte adunări au fost în sala »Tomis«, apoi la »Transilvania«, la »Eintracht« și, în grădina »Oteteleşanu«. Pretutindeni om pe om, zeci de mii, și în săli și pe afară.

Au ținut cuvântări serii întregi de oratori, în frunte cu dd. Cicio-Pop, Iuliu Maniu, Mihalace, Madgearu, Tașcă dela iorghiești, Dr. Coltor, Dobrescu Aurel și alții.

În deosebi au fost sguuitoare cuvântările dlor *Stefan Cicio-Pop, Maniu și Mihalache*.

Când a vorbit d. Maniu la »Dacia« zeci de mii de căciuli țărănești fălăiau în aer și lumea adunată nu mai isprăvia cu urările. Dl Maniu a spus, între altele:

— *„Am venit aici să arătăm tăria noastră, în scopul de-a face să se înlătore starea dureroasă și umilitoare în care se găsește țara“.*

În acelaș fel au vorbit toți oratorii, spunând că adunarea este o probă de încrederea pe care o au mulțimile țării în lupta pe care o poartă Partidului național-țărănesc.

Ce cere Partidul național-țărănesc

— *Moțiunea sau hotărârile dela București* —

„Marea adunare din București a partidului național-țărănesc cu delegați din toate județele țării, reprezentând unanimitatea tuturor claselor muncitoare și în deosebi a țărănimii, întrunită azi la 18 Martie, hotărăște:

Țara și-a manifestat în șase adunări mari, la Iași, la Făgăraș, la Craiova, la Cernăuți, la Galați, reunind toate regiunile României, cererea categorică și hotărâtă către Inalta Regență, de a demite dictatura, care a prăvălit statul nostru până la marginea prăpastiei.

Voința populară eșită din strigătul desnădăjduit al mulțimilor a fost nesocotită, cu toate

că de atunci un eșec extern penibil s'a mai adăugat la dezastrele, pe cari le-a îngrămădit de zece ani această dictatură.

Ca o urmare a acestei nesocotințe a voinței țării și ca o urmare a răbdării ei ajunse la limită, reprezentanții milioanei obidite și ai națiunii întregi, profund îndurerate și ultragiante, s'au adunat azi în Capitala țării cu mari sacrificii pentru a face un ultim apel către factorii hotărâtori și către patriotismul însuși al usurpatorilor puterii:

Guvernul să părăsască puterea. Continuarea acestei guvernări nu mai este justificată decât prin așteptarea

altor dezastre mai mari și mai ireparabile.

Inalta Regență să încredințeze puterea dlui Iuliu Maniu fără amânare, pentru a îndrepta grabnic situația grea și pentru a nu pune stăru de mâne în fața unor dezastre defenitive.

Să disolve fără întârziere actualele Camere ieșite din lovitura de Stat de astă vară, din fraude și fur de urne și să ordone alegeri libere.

Marea adunare din București a partidului național-țărănesc decide a aduce această moțiune imediat la cunoștința Inaltei Regențe, prin d. Iuliu Maniu, președintele partidului și o delegație de o mie de fruntași trimisă din adunare, din toate județele țării, care să-l însoțească până la Palat.

Până la sosirea răspunsului del Inalta Regență, marea adunare se declară în permanență pentru a putea lua hotărârile ce se impun pe urma răspunsului primit“.

Șireagul de trei ceasuri și jumătate. Marea defilare pe Calea Victoriei

Celea cinci adunări s'au isprăvit pe ceasurile 12, când toate au pornit la trăsire pe Calea Victoriei prin inima Bucureștilor. Capul de rând a plecat spre Calea Victoriei la ora 12, în frunte cu deputatul Ioanițescu și cu steagurile din Ilfov apoi coloana a curs întruna, în șire încheiate de câte șase, timp de 3 ceasuri și jumătate, om după om, grupă după grupă, șireagul nesfârșit al județelor din toată țara. Micul județ Târnava mică, avea 200 de delegați, iar altele, celea mari, aveau și la 20 de mii.

Calea Victoriei e lungă de vre-o chilometri și pe când capul de coloană ajunsese la Piața Victoriei, urma coloană încă nici nu se urnise de lângă Palatul Poștelor.

Șireagurile curgeau în cântec de farfare și în strigăte de urale. Președintele partidului d. Iuliu Maniu, a defilat în frunte județului Alba, cu Bălgărădenii. Apoi s'alăturat la Bucovinieni, la Bănățeni.

In Piața Victoriei

Piața Victoriei s'a umplut pe la ceasurile 4 de vre-o 80—100 de mii de oameni. În curând a sosit d. Maniu a sosit vestit adunării, că în ziua de Luni se va duce la Inalta Regență, cu hotărârile, iar până atunci, oamenii să se împraștie liniște. Zis și ascultat!

Răspunsul Inaltei Regențe

A doua zi Luni, la ora 10, d. Maniu s'a înfățișat la Palatul Regal din Calea Victoriei și a înmănat Inaltei Regenței cererile tipărite mai la deal.

Inalta Regență a spus în scurte cuvinte următoarele:

— **Regența va examina situația. Acum nu poate să dea un răspuns. Regența este cu nepărtinire peste partide și va judeca, când va veni momentul, cu dreptate.**

După această audiență d. Maniu s'a dus la Comitetul Partidului, unde a raportat despre răspunsul primit. Răspunsul a fost arătat și delegaților din țară, cari așteptau la »Dacia«.

— *Așteptăm ca Inalta Regentă să-și spuie cuvântul său cu dreptate cât mai iute* — a spus d. Maniu la »Dacia« apoi delegații s'au întors în pace la vetrele lor, așteptând dreptatea.

O altă adunare mare, la Alba-Iulia

Până când Inalta Regentă își va spune cuvântul său, Partidul național-tărănesc a hotărât ținerea încă a unei mari adunări la Alba-Iulia pe ziua de 22 Aprilie, adică la Dumineca Tomii. *Iar și până atunci Partidul și-a retras din Parlament, încă în aceeași zi, pe toți deputații și senatorii săi, cari au spus, că nu se vor mai întoarce acolo, decât în ziua când va fi la putere d. Maniu.*

Pentru credință și biserică

Adunările dela Blaj, Cluj, Târgu Mureș, Aiud și alte părți ale Ardealului

Noul plan de lege, așa-numit al cultelor, a umplut de amărăciune pe toți credincioșii bisericii unite cu Roma. Numai pe vremea Ungurilor, când Apponyi a voit să ne ia școlile și când Ugurii hăpșani ne-au răpit parohiile prin înfișțarea episcopiei dela Hajdudorog a mai fost așa amărăciune, așa revoltă, așa scârbă în piepturile noastre.

De aceea în toate părțile s'au ținut rugăciuni prin biserici și procesiuni și litii, ca-n vremuri de cea mai mare primejdie. Dar în unele părți prin violențe uneltiri, prin minciuni și amenințări, ba chiar și prin baionete, procesiunile au fost turburate și bătute spre rușinea veșnică a celor ce vreau pescuirea în turbare, în paguba țării și a neamului.

Dar să vedem întâmplările:

La Blaj

Liturgia a început la orele 10, slujind canonici și profesori, în frunte cu vicarul mitropoliei Dr. Ambroziu Chețian. După sf. liturgie a început procesiunea, care a fost cât se poate de frumoasă. Înainte mergeau trei clerici, purtând stânta cruce, apoi copii din toate părțile orașului, și cursul de cantori. Au urmat satele, cu copii, femei și bărbați cu preoții în odăjdii: Sâncelul, Tierul. După sate șirul lung al teologilor îmbrăcați în reverenți, apoi preoțimea îmbrăcată în stihare albe și în odăjdii, roșii, de jale, iar la urmă aproape toți locuitorii Blajului, chiar și mulți ortodocși. Sfânta Cruce, a cărei pomenire se săvârșea tocmai în Dumineca a treia a păresimelor trecuse peste strada Regina Maria, Regele Ferdinand, și Timoteiu Cipariu, când cei din urma procesiunii abia ieșiau din catedrală.

Inconjurând apoi piața Inocențiu Micu Clain s'au adunat în jurul catedralei, de pe a cărei balustradă a vorbit *păr. canonic Dr. Ioan Sâmpălean* cu adevărat pe înțelesul poporului. Sf. a S'a arătat în frumoasă dar uneori foarte pișcătoare cuvinte, pentru că s'a făcut procesiunea de astăzi. A dovedit că nu biserică ortodoxă ci cea unită este singura biserică adevărată a lui Hristos și biserică strămoșească, iar la urmă a tălmăcit noul plan de lege, care vrea să ne răpească bisericile.

După vorbire toți cei 3000 de credincioși au rugăciunit, iar Vicarul mitropoliei a cetit rugăciunea la toată litia. Dl. notar public Dr. Gheorghe Borșan a pofit pe credincioși să meargă la castelul mitropolitan, ca să mulțamească Inalt preasfințitului pentru lupta pe care cu atâta curaj și dragoste apostolică o poartă. În acest înțeles a și vorbit, rugând pe *păr. Vicar al Mitropoliei să tălmăcească simțemintele mulțimei Exelenției Sale.*

Cu multă căldură și însuflețire și cu cuvinte de o rară frumusețe i-a răspuns *păr. Vicar*, făgăduind că simțemintele de atât de mare însuflețire ale credincioșilor le va tălmăci printr'o telegramă Inaltpreasfințitului.

La Cluj

Procesiunea a fost mult mai mare, fiindcă Clujul este cea mai mare parohie unită, cu nu mai puțin 30 mii de credincioși și cu 7 parohii. Procesiunea a plecat dela biserică Minorităților de pe strada Regina Maria, a inconjurat piața cea mare și prin strada Motilor a trecut pe lângă prefectură la biserică lui Bob de pe strada Nicolae Iorga. Vreo 6—7 mii de oameni au luat parte, între cari aproape toți oamenii cu carte: profesori universitari, medici, ingineri, profesori, funcționari, studenți universitari și apoi o mare și aproape nenumărată mulțime de credincioși din toate păturile societății și de țărani. Gazetele ungurești din Cluj spun că Clujul n'a mai văzut o astfel de procesiune bisericească românească.

La Aiud

Minunată procesiune a fost și în orașul Aiud. Au fost de față toate satele din jur, cu preoții în odăjdii, cu prapori și cu cântări sfinte. Unele sate au fost împiedecate să intre în oraș, dar credincioșii nu s'au lăsat înfricați ci, strânși uniți în jurul preoților, au pătruns până la biserică unită. Bravii Gâmbășeni, rămași la legea lor, au fost de față, ca un trup de oaste.

Liturgia s'a slujit afară, fiind acolo tot ce are Aiudul unit, dela cel mai umil sătean, până la cei mai înalți funcționari. A predicat cu o însuflețire fără pereche *păr. Dr. Augustin Tătar*, vărsând încredere și tărie în toate inimile.

Apoi s'a pornit procesiunea pe străzile mai de frunte ale Aiudului, în șireag fără capăt, arătând alipirea nestămutată a satelor și a orașelor la biserică românească a Romei.

La Târgu Mureș procesiunea a fost bătută

— Luptă între soldași și credincioși — Prapori rupți — Cruci aruncate pe jos — Un preot crunt bătut —

La încheierea gazetei aflăm cu adâncă mâhnire, că la Târgul Mureșului procesiunea de Duminecă s'a isprăvit cu ciocniri sângeroase între credincioși și armată. După liturgia din biserică unită, poporeni în frunte cu d. Victor Maior, fost prefect liberal, au pretins ca procesiunea să se țină, cu toată opreliștea. Au venit și satele din jur, cu 16 preoți în odăjdii.

Pornind praporii și crucea în fruntea procesiunii, s'a dat de primul cordon de jandarmi. Acest cordon s'a retras însă, văzând măreția poporului.

Când era să iasă procesiunea în piață, alt cordon ținea calea. Poporul înainta în liniște și fără frică. Însă careva dintre militari

a ridicat pușca și a dat să lovească, sfârticând un prapor. Atunci s'a produs învălmășală.

Poporul și-a apărat lucrurile sfinte și preoții. S'au înălțat puști și pumni. Au răsunat lovituri și vaete. Un bătrân preot a fost lovit în cap și frântit la pământ, unde a fost stălcit și rănit foarte greu. Bietul moșneag se chiamă Grigore Nistor, preotul dia Vaidacuta.

După astfel de grozavii, mulțimile de credincioși s'au retras spre biserică și procesiunea a luat cel mai trist sfârșit.

Preotul Nistor zace în spital.

Are țara noastră lipsă de asemenea cumpliri și de lupte între frați, atunci când ne pândesc dușmanii din toate părțile? Se poate ca în propria lor țară, preoții și credincioșii români să fie stălciciți în bătăi, sub umbra crucii și a praporilor?

Asemenea cumpliri doar în Mexico de se mai întâmplă! Unde am ajuns, mărită nație românească?

DE PRIN SATE.

Moartea unui elev de clasa VI-a

Luni în 12 Martie 1928 a fost înmormântat elevul de cl. VI dela școala normală din Blaj, Emanoil Popa. Moartea i-a fost cauzată de o răceală fond obosit în drumul ce l-a făcut pe jos în vacanța Crăciunului 1927, căzând în tuberculoză.

Deși părinții au încercat cu mai mulți medici și chiar cu sanatoriu, totuș nu s'a mai vindecat. Și iată că în floarea vieții se stinge de abea 18 ani împlinind, fără a-și vedea visul împlinit!

La înmormântare, care a fost oficiată de preoții Gheorghe Stoia și Ioan G. Petraș, a luat parte un număr de 20 elevi ai școlii, de învățători tot din Blaj și I. Spinean tot din Blaj. Corul frumos a tinerilor cari a cântat la prohod a stors lacrimi din ochii tuturor. Învățătorul I. Spinean printr'o scurtă cuvântare a descris viața blândă a adormitului ce a avut-o prin școalele Blajului. Părinților îndurerăți le spune: „prin moartea lui nu pierde numai familia DV. ci o comună întreagă, o generație un număr de mici copii cari i-ar fi fost încredințați nu peste mult timp“.

Iar acum părinții și cu frații săi vin cu durere a aduce calde mulțumiri On. Direcțiunii ai școlii, pentru că a avut bunăvoință ca să trimită pe tinerii elevi ca să-i dea fiului lor ultima salutare! Mulțumește din inimă și lor că au luat parte, petrecându-l cu dulci cântări la cele vecinice!

Dormi în pace suflet cu adevărat blând!
Fărău, 12 Martie 1928.

Preotul său.

Cea mai mare casă a lumii. Cetitorii acestei gazete nu-și pot da seamă de mărimea unei case din America. Chiar de aceea nu strică să arătăm ce înseamnă un sgârbe nori cum le zice la casele mari de prin America.

Ei bine, cea mai mare casă a Americii are 37 de rânduri de ferestre. Locuiesc în ea 12 mii de oameni, așadară de trei ori ca în Blaj. Așadară această casă este un oraș în sine. În casa aceasta intră zilnic 127 mii de oameni, așadară mai mulți decât are Clujul întreg. Casa aceasta are 5 mii de ferestre și 10 mii de uși. În casa aceasta poștarii aduc zilnic 63 mii de epistole, și se trimit 88 de mii. Iată ce este în stare să facă hârnicia, chibzuiala și cruțarea Americanilor.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

Când oamenii nu cred învățaților. Orașul Santos din America de sud se află lângă un deal, despre care de mult au spus învățați că se va dărâma. Oamenii n'au crezut. Învățații au spus atunci primarului, să mute oamenii din casele de lângă deal. Primăria nu le-a urmat sfatul. Zilele trecute dealul Monserrato s'a dărâmat de fapt, cutropind toate casele din jur. Peste 300 de morți au fost scoși de sub dărâmături și mai sunt vre-o 200 de răniți.

Marea nenorocire din America. O mare nenorocire s'a întâmplat zilele trecute în America de sud. Un dig de apă s'a stricat și vreo 13440 milioane de litri de apă s'a revărsat deodată asupra satelor și orașelor înfloritoare de pe valea râului Sanfernando, omorând mii de oameni. În orașul San Paul s'au pus în foc 300 de case. Americanii s'au dovedit foarte buni la inimă de data asta. Ei au scăpat sute de oameni cu punerea vieții proprii.

S'a aprins teatrul din Chișinău. La teatrul național din Chișinău se juca o piesă nouă. Scena era foarte frumos împodobită și actorii (teatraliști) au voit s'o fotografieze. Aprinzând magneziu (un metal care aprinde luminează minunat) ca să se poată fotografia, fotografii l-au aruncat chibritul jos. Din chibrit s'au aprins podobebele scenei și într-o clipită toată scena a fost o mare de flăcări. Publicul s'a speriat grozav și a început a fugi, dar foarte mulți au fost călcați în picioare și răniți. Pagubele sunt destul de mari.

Cam omoară Mexicanii preoții. Preotul R. Gummerfido Sedanor s'a întâlnit cu o cerșitoare. Era îmbrăcat civil, așa că nimenea nu putea bănuși că este preot. De altfel în Mexico nici n'ar putea un preot să umble îmbrăcat preoțeste, că l-ar pușca îndată ca pe un câine. Destul că preotul, văzând pe cerșitoare și auzindu-o cum se jăluiește, i-a dat o milă mai mare. Cerșitoarea a mers numai decât la poliție și a spus că cineva i-a dat o milă mai mare, și că ea bănuiește că numai preot poate fi, altcineva nu are așa inimă bună. Poliția a dat poruncă de arestare împotriva preotului. Dus la poliție s'a constatat că este preot. I-au tras pielea de pe talpă, apoi l-au așezat sub un pom cu ștreang la grumaz și l-au legat dar nu ca să moară. Bietul preot a stat câțeva vreme cu picioarele lipsite de piele pe pământul nisipos, dar în sfârșit n'a mai putut suferi durerea. Ștreangul însă așa era așezat că dacă se mișcă preotul, îndată se și spânzură. S'a mișcat bietul, și atunci s'a spânzurat. Polițiștii cari îl păzeau, văzând că se spânzură au mai pușcat în el și câteva gloanțe.

Papa Piu IX. proroc. Papa Pius IX. a murit în faimă de sfânt și Papa de astăzi a și pornit deja procesul de beatificare (declarație de sfânt) al Papei Piu IX. El a prorocit între altele războiul cel mare.

Intr-o zi preotul din jurul Papei a anunțat că o doamnă dorește să intre la Sfântul Părinte să ceară binecuvântarea sa apostolică. „Nu pot să primesc pe morți”, răspunse Papa. Preotul se miră foarte de răspunsul Papei, dar Papa întări din nou: „Nu pot să primesc pe morți.” Preotul ieși și se miră foarte când văzu că doamna care se anunțase zăcea moartă

pe jos. Sosind medicii, constatară că nici nu era doamnă ci bărbat, care venise cu gândul să-l omoare cu un glonț de revolver pe Papa.

Altădată Papa sluja sfânta liturgie în marea biserică a sfântului Petru din Roma, când, Papa se răsti dintr'una către cei din jurul său: „Stângeți numai decât lumina cea mare de pe altar.” Preoții o stânsă, iar crâncnicul constată cu mare uimire, că în lumină se afla o grămadă mare de dinamită, cu care niște bolșevici voiau să-l omoare pe Papa.

Câte limbi vorbea regele Ferdinand. Fostul ministru al Franței la București, dl. Billy, scrie într-o gazetă franțuzască cu multă mirare, câte limbi cunoștea regele Ferdinand. El vorbea, afară de românește, franțuzește, englezește și nemțește, foarte bine latinește, cetea orice carte grecească, apoi rusește, evrește și chiar și chinezește cetea regulat. Dl. Billy spune că regele Ferdinand îi recită poezii chinezești, pe cari dl. Billy le înțelegea fiindcă D. Sa fusese ministru și în China.

A murit un vestit general român. Zilele trecute a murit la Viena bătrânul general Argetoianu, tatăl dlui ministru Argetoianu. Născut la 1840 el a fost șef de stat major al generalului Cerkez în războiul cu Turcii dela 1877. În mâinile lui s'a predat marele general turc Ozman Pașa. Tot el a zidit întăriturile Bucureștilor, iar în guvernul Titu Maiorescu a fost ministru de războiu. Trupul neînsuflețit al generalului a fost adus acasă și înmormântat în țară.

A sărit în fântână. Economul Nonic Vițelar din Dumbrăveni (lângă Gherla) a fost de multă vreme tot bolnav. Intr-o zi, urându-i-se de viață, a eșit în stradă și s'a aruncat într-o fântână cu capul în jos. Femeia lui Petru Țentea căci acolo se afla bolnavul a aflat lipsa lui din casă și a eșit să-l caute, dar nu era acolo. Atunci a mers în stradă și ce să vadă; lângă fântână era ghetele nenorocitului. Iute a strigat după ajutor. Sosind lumea, l-a scos afară din fântână. Cu toate că Nonic Vițelar a căzut cu capul în jos, totuși nu s'a înecat, ci mai trăiește încă. Pricina se crede că ar fi că nenorocitul ar fi primit citație dela tribunal pentru ca să se prezinte la desbaterea divorțului (despărțire) său de soția sa.

Pentru primăria Blajului

Rugarea pe care o îndreptăm astăzi către primăria orașului nostru, am mai îndreptat-o și de altădată, dar fără izbândă. O repetăm deci,

Zilele trecute a început a se topi zăpada, și, ca de regulă, apa murdară a intrat din nou în rezervoriul (unde se adună apa) de apă a șipotului din hula. Din nefericire tocmai atunci s'a oprit și conductul de apă dela șipotul crăiesei, așa că aproape întreg orașul a fost silit să bea apă tinoasă, galbenă — neagră, zămadă de zăpadă, vreo două zile după-oaltă.

Dacă pe membrii din comitetul orașului poate nu-i doare faptul acesta, dacă lor nu le pasă că se vor îmbolnăvi cetățenii Blajului de o febră tifoidă grozavă, pe noi cei ce scriem această gazetă pentru sătenii noștri, ai căror copii se află aici la școală, ne doare cel puțin de soartea celor mai bine de o mie de copii cari cercetează aceste școli și zicem: Oare nu s'ar putea face ceva, ca zămadă de zăpadă și apa murdară a șanțurilor să nu intre în rezervoriul de apă, din care beau atâtea sute de copii de ai țărănilor? Dacă pe blăjenii cari și-au „ales” astfel de imputerniciți în sfatul orașului nu-i doare de loc și nu fac nimica pentru curmarea răului, pe noi imputerniciții alor aproape 10,000 de abonați foarte ne doare de soartea copiilor lor și prin urmare cerem:

Ca primăria orașului nostru să se îngrijească ca apa de beut să fie curată, pentru că altfel vom fi siliți ca de aici înainte să nu mai scriem în forma aceasta, ci așa cum nu credem că le va plăcea celor ce nu se gândesc la primejdia ce-o prezintă apa de beut murdară.

Un apel cătră toți cantorii uniți din România Mare

— Cantorii sunt chemați să sprîjinească presa bună, și să o răspândească. —
Nu le trebuie revistă proprie, ci să sprîjinească gazetele și revistele bune pe cari le avem. —

Fraților cantori, dacă bunul Dumnezeu ne-a înzestrat cu acest dar, ca să dăm mărire bunului Dumnezeu în sfintele biserici, ne-a înzestrat și cu darul de a face și alte lucruri bune întru mărirea lui Dumnezeu, așa ca tot ce facem, să fie întru mărirea lui Dumnezeu (I. Cor. 10, 31). Noi, cantorii uniți, cum bine știți cu toții, suntem grupați într'un Cerc Cantoral Cultural, cu sediul în Seini, după aceea suntem grupați în toate protopopiatele în astfel de cercuri, ca să ne putem aduna și sfătui.

Fiește care cantor plătim o taxă de 10 Lei la lună. Dupăcum sunt informat, din aceste taxe ar fi vorba să se scoată cu vremea o revistă a cantorilor. Eu nu vreau să supăr pe nimeni, dar îmi spun aici o părere, pe care o voi susține și propaga totdeauna:

De revistă cantorală noi nu avem nici o lipsă. Gazetele și revistele se susțin cu mari greutăți și cheltuieli. Și apoi cine ne va scrie-o în cinste? Că nu numai tiparul și hârtia și împăturașul și posta costă bani, ci și scrisul, pentru că dintre noi cam cu greu se va afla om s'o poată scrie. Chiar de aceea sunt de părerea, să nu mai înmulțim numărul gazetelor ci să le susținem pe cari le avem și sunt bune.

Avem gazeta „Unirea Poporului”, cea mai bună foaie populară, care ne dă îndrumări religioase, ne arată cum stă lumea și țara, ne dă sfaturi economice, ne povestește nuvele și povești frumoase, poezii și glume, și apoi știri din toate părțile lumii. Cine vrea și are vreo idee bună, poftescă și scrie-o la gazetă, și dacă domnii dela gazetă vor afla-o de bună, vă asigur că vor tipări-o. Mai e „Vestitorul” dela Oradea, „Sionul Românesc” dela Lugoj, „Curierul Creștin” dela Gherla.

Reviste avem: „Cuvântul Adevărului” la Bicsad, „Păstorul Sufletesc” la Șimleul Silvaniei, toate reviste omiletice foarte bune, nu numai pentru a le avea în biserică, dar și pentru casă. Mai avem reviste, cari nu trebuie să lipsească din nici o casă, foarte bune și foarte ieftine: „Lumina Creștinului” din Iași, la an 70 Lei, „Viața” la Hălăucești, jud. Roman, cu 60 Lei, „Curierul Bisericii Catolice” din Galați, prețul 100 Lei, și altele.

Iată, ce vă spun eu: Cei 10 Lei, pe cari îi dăm lumea, să-i dăm în trei ani după-oaltă pentru „Tipografia Bazilitană” dela Bicsad, sau dacă nu toți banii, să dăm jumătate din ei, adică 5 Lei. Nu-i cine știe ce sumă, dar și cu ea se poate face ceva. Știți anume ce? Un fond mare pentru tipărirea cărților bune, cari, durere, puține câte sunt, nu se prea caută. Măcarcă avem cărți bune:

„Cărțile Bunului Creștin” dela Blaj, foarte ieftine, ar trebui să fi apărut până acuma într'a treia-patra ediție, precum sunt de însuflețite pentru mântuirea sufletului. Ele sunt scrise cu așa o dragoste de părințe de către dl pro-

fesor Iuliu Major, încât pe un suflet trăit în păcate îl aduce la sfințenie. „Să fie lumină” din Lugoj sunt niște cărțicele minunate pe cari le scriu Preasfințitul Dr. Al. Nicolescu, Dr. Brinzeu, Dr. Marinescu, Dr. G. Fireza. Tot așa sunt și „Mântuește-ți sufletul” tot dela Lugoj. Cartea „Armele Credinței” de Dr. G. Fireza este cea mai bună carte pentru tot catolicul, pentru apărarea credinței. La Gherla sunt iar cărțicele foarte bune, sfaturi și îndemnuri pentru apărarea credinței. La Gherla sunt iar cărțicele foarte bune, sfaturi și îndemnuri pentru tineri și bătrâni de Dr. Victor Bujor, canonic. Biblioteca „Presa Bună” dela Iași are cărți foarte bune și ieftine pentru popor, precum și „Biblioteca Populară” dela Hălăucești, Roman, are cărți foarte bune și de mare folos pentru creștini. Acolo se află și vestita carte de rugăciuni, care n'ar trebui să lipsească din mâna nici unui credincios: „Călăuza creștinului pe calea mântuirii”, care, pe lângă rugăciunile acelea înălțătoare, mai are și 200 pagini de meditații foarte folositoare.

Mai sunt „Meditațiile” traduse de Preasfinția Sa Dr. Al. Nicolescu dela Lugoj, cari îți dau de lucru pe fiecare zi, ca să nu-ți mai fugă gândul la alte lucruri netrebnice. Stai dimineața un pătrar de oră mai mult de îți cetești meditația, fiindcă meditația e ca o rugăciune. Sfinții meditau foarte mult, adevărat se gândeau la lucrurile sfinte și atâta le tot învăteau în cap, până le intrau ca în sânge. Când meditezi, stai mai aproape de Dumnezeu. Acestea meditații ar fi trebuit să umple satele. Ele nu sunt făcute numai pentru călugări și mănăstiri, cum spun unii, ci pentru noi toți. Fiecare creștin poate fi călugăr și casa lui mănăstire. În ceruri numai cari suat sfinți intră, iar ca să dobândească ceriul, tot omul trebuie să se facă sfânt. Iar ca să fim sfinți trebuie să ne folosim de ceea ce ne sfințește, și astfel să ascultăm ceea ce ne spun preoții, și să cetim cărți bune, scrise de preoți buni, cari vreau mântuirea sufletelor noastre.

Și ca să se poată scrie cărți bune și multe, trebuie jertfă multă. Și, după preoți, jertfa aceasta trebuie să o facem noi cantorii, cari înțelegem și vedem, că trebuie muncit mult, dar foarte mult, pentru mântuirea sufletului, mai ales acum după războiu. Că lumea s'a depărtat foarte mult de credința în Dumnezeu, și de aceea ar trebui să ne dăm și noi obolul nostru pentru readucerea oilor pierdute în sânul bisericii celei adevărate.

Ar fi bine ca a treia zi de Paști toate Cercurile Culturale Cantorale să se adune acolo, unde află de bine protopopul, ca președinte al Cercului. Acolo apoi, pe lângă taxele de 10 Lei, să se mai facă și colecte, iar banii să se trimită direct la Bicsad.

După aceea ar fi bine, să se facă o mare societate pe acțiune*, la 100 ori 500 Lei acțiune, cu un capital de cel puțin 3 milioane Lei. 1500 preoți și încă de 2—3 ori atâția cantori și domni și țărani cu inimă și simț către bunul Dumnezeu și către oameni, ar putea face o mare societate de propagandă religioasă catolică, și să mai facă și un mare ziar la București, cum a fost „Albina”.

Cred că ceea ce vă spun aici, va pătrunde la inimile tuturor cantorigilor. Rând pe rând vom mai sta de vorbă prin mult iubita noastră foaie dela Blajul desrobiei și al libertății noastre „Unirea Poporului”, arătând în curând, ce datorințe are un cantor în slujba sa de cantor, cum trebuie să se poarte, cum să-și stimeze pe

preotul său care e locțiitorul lui Isus, cum trebuie să fie cantorul adevărat apostol, și altele multe. Deci, la bună revedere!

Cărța Oltului, jud. Făgăraș, la 4 Martie 1928,

Nicolae Muntean,
cantor.

Fel de fel din cooperatie

Rochdale. Mulți dintre DVoastre știu că originea cooperativelor este într'un modest orașel din Anglia, care se numește Rochdale. Așa îl scriu englezii, dar cum se citește? Întrebarea e pusă cu drept cuvânt, pentru că limba englezească este o limbă foarte curioasă. Ei scriu cu totul altceva decât ce rostește cu gura. Rochdale se rostește bunăoară: **Rocidel.** Țineți deci bine minte și roștiți totdeauna: Rocidel!

Când s'a deschis cooperativa din Rochdale. Țesătorii fără de lucru din acel mic orașel s'au hotărât pentru înființarea unei societăți cooperative într'o zi din luna Noemvrie anul 1843. Fiind însă sărăcia, capitalul s'a adunat încetinel vărsările fiind mici, însă făcându-se regulat în fiecare săptămână astfel că pravalia s'a deschis cu un an mai târziu, în ziua de **21 Decembrie 1844.**

Principiile cinstiților pioneri din Rochdale Patru principii de frunte au avut cooperatorii din Rochdale, principii cari au ajuns ca să fie fundamentale pentru cooperatie. Iată-le.

- 1, *Vănsare pe bani gata.*
- 2, *Vănsarea mărfurilor după prețurile zilei.*
- 3, *Impărțirea Beneficiilor în raport cu consumația* (prima de cosum)
- 4, *Un cap, un vot.*

Scurt și cuprinzător în patru puncte se cuprind temeiurile unei cinstite cooperative. Dar mă'nreb, câte cooperative de ale noastre vor fi respectând punctul 3, și mai ales câteoaare punctul 1,...

O cooperativă se poate asemana prea bine cu un ostaș. Care cooperativă respectă toate patru punctele e un ostaș perfect echipat. Care nu respectă punctele 1 și 3, e ca și un ostaș, căruia nu-i lipsește decât... arma și ranita...? Vă întreb... mai e ostaș acesta? Veți răspunde desigur, dar cine a văzut ostaș fără armă! Oaci doar arma face pe ostaș nu nasturii!

Dar ce să zicem de cooperativele cari nu dau primă de consumație după cumpărări și cari, mai ales, vând cunemi-luita, pe credit...? Ei, ce răspuns i-mi dați, iubiiți cooperatori?

G. C. M.

Colera galițelor

Galițele sufer și de coleră. Boala e pricinuită de o mică vietate un microb în firma unuia fir de paiu subțire. Ajunge în lăuntrul galițelor cu mâncarea și apa ori cu ceva mortăciune în care a fost acest microb și pe care au găsit-o galițele. Acești microbi se așează în rânza și plămâni palițelor, pot ajunge și în sânge.

Semnele boalei sunt: găina dintr'odată ca și cum ar fi otrăvită, devine supărată, obosită și stă nemișcată. Își pleacă capul, își sburlește penele, își lasă aripile în jos și își închide ochii pe jumătate. Creasta și bărbia devin albastre închise și din ciocul deschis curg boale.

Pe urmă se svâlcoleşte de câte-va ori și cade.

Boala nu ține mult, abia 2—3 ceasuri și galița moare.

Galița atacată de boală, n'are poftă de mâncare, nu se atinge de hrană, apă însă bea într'una, căci are sete.

Are diaree și murdăria e subțire, cenușie, câte odată sângeroasă ori plină cu particule ce seamănă cu albușul de ou. Respiră greu, merge clătuindu-și. Picioarele îi sunt reci, ciocul nu-l mai poate închide și chinându-se grozav moare.

Odată ivită boala este greu să se tămăduiască. Se încearcă totuși vindecare, punându-se în apa de beut vitriol, câte 2 grame la un litru de apă.

Mai bine e să se iee toate măsurile ca boala să nu se ivească, ținând curățenie mare și grijind să nu se amestece găinele cu altele străine.

Octavian Balomiri în B. Abonamentul în suma de 380 Lei pentru abonații din Balomir l-am primit în 22 Faur a. c. De aci foaia să spezează Joia și credem, că Dumineca fiecare abonat o va avea, bincințeles, dacă posta va funcționa regulat.

Nicolae Anca G. Abonamentul la gazeta l-am primit în 30/XI 1928. Psaltire cu îndrumări nu avem. Mihai Cocoură I. Ștefan. Am primit 180 Lei. Gazeta Vă merge la amândoi.

Anton Farnu iav. în Ș. Abonamentul trimis de DTa pentru d. Zahciu Pușcă în suma de Lei 90 l-am contat pentru dânsul pe 1927.

De azi începând, foaia merge pe adresa DTale. Înștiințare pentru cetitori. Dacă se întâmplă ca cineva dintre abonații gazetei noastre să nu primească vre-un număr de foaie, să ne înștiințeze despre neprimire încă în aceeaș săptămână și noi trimitem a doua oră acel număr. Însă reclamațiunile cari ne vin după săptămâni ori după luni de zile, nu le mai putem implini, nici nu le putem lua în seamă la plata foii. Aceasta este calea cea cinstită și dreaptă pentru reclamațiuni. Noi vrem să ne slujim cetitorii cu toată punctualitatea, însă cerem și din partea cetitorilor un pic de punctualitate. Să se mai știe, că de acum înainte foaia o punem la poștă totdeauna din bună vreme, așa că Dumineca toți cetitorii trebuie să o primească, afară doar de comunele unde măciucașii satului nu-și fac datoria la timp.

Ioan Mezei grădinar în DSM. Adresa am schimbat-o. Aveți de plătit în abonament 180 lei pe 1928.

Simion Dregan cantor în C. Pe anul 1927 sunteți achitați. Rămâne de plătit abonamentul pe 1928 în suma de 180 Lei.

Ioan Țichindelean în A. Abonamentul DTale și al d. Nicolae Mărgincan în suma de 360 Lei pe 1928 l-am primit

* Nota Redacției. Această societate e făcută gata, și se numește „Sfânta Unire”. Ea își va ține prima sa adunare generală în primăvara aceasta la Blaj. Scopurile ei sunt tocmai acelea, pe care le spune corespondentul nostru.

Stefan Duma în T. Am primit 460 lei și i-am chitat astfel: pe anul 1923 lei 10, pe 1925 lei 120, pe 1926 Lei 150 și pe 1927 lei 130.

Vasile Berinde Câmpul I. Neag. Aveți abonament restant la Unirea Poporului pe anul 1925 Lei 120 și pe anul 1923 Lei 180, total Lei 300. Pentru anunțul publicat în U. P. aveți de plătit Lei 182. Ca să fiți achitat pe deplin la Unirea Poporului binevoiti să ne trimiteți 482 Lei.

Mihai Nicoară în B. Bani pentru abonamentul DTale i-am primit. Din acești bani am socotit pe 1927 lei 25 și pe 1928 lei 175. Gazeta Vă merge sub Nr. 4635.

Ioan Dunere în Cistolec în 24 a XI 1927 am primit Lei 180

Teodor Petri Zia în H. Greșala am îndreptat-o. Cei 90 Lei cari i-ai trimis, i-am achitat la numele DTale. Îți trimitem toți numerii la cari ai drept și pe viitor gazeta merge pe numele DTale.

Mărioara Sătean în A. Am primit 100 Lei abonamentul restant pe 1927, dar pe 1928 nu am primit nimic până acum.

I. Petraș Fărău. Notele dela »Fetița orfană« le veți primi ocazional, când vine cineva dela Fărău la Blaj.

Școala primară Glodeni. Am primit 200 Lei din cari am achitat pe anul 1928 întreg abonamentul.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR

Convocare

În conformitate cu art. 16 din legea Comitetelor școlare, prin aceasta se convoacă adunarea generală anuală a Comitetului școlar dela liceul »Titu Maiorescu« din Aiud, pentru ziua de 25 Martie a. c. orele 12 a. m.

PROGRAMUL ȘEDINTEI:

1) Descărcarea gestiunii anului 1927.

Dacă la această întrunire nu se vor prezenta jumătate din numărul total al membrilor, adunarea generală se va ținea Duminică la 1 Aprilie, ora 12 a. m. cu orice număr de membri prezenți.

Aiud, la 15 Martie 1928.

Președinte: O. Hulea
Secretar: Demetriu Soiecean
1-1 (482)

Nr. 1232-1926.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3347-1926 a judecătorei de ocol din Blaj, în favorul reclamantului Dr. Lud. Enyedi repr. prin ad-Dr. Ludovic Enyedi pentru încasarea creanței de 450 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Martie 1928 orele 12 a. m. la fața locului în com. Iclod Nr. — unde se vor vinde prin licitație publică și anume: 2 lepe în valoare de 12000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 6 Martie 1928.

(483) 1-1 NICULAE BACIU, portărel

No. 640-1927.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3265-1927 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Vasile Lața repr. prin avocatul Dr. George Benedek pentru încasarea creanței de 1900 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 30 Martie 1928 orele

8 a. m. la fața locului în comuna Luncă No. — unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: Un bou în valoare de 10000 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 1 Martie 1928.

(481) 1-1 NICULAE BACIU, portărel

Nr. 1007-1927

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 5221-1927 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Ioan Grieger repr. prin avocatul Dr. Friderich Ipsen pentru încasarea creanței de 3612 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 2 Aprilie 1926 orele 2 p. m. la fața locului în com. Proștea-mare la dom. urm. sub 48, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 70 saci porumb nesfărmat, 1 mașină de cusut, 2000 kg. fân, în valoare de Lei 14000.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 15 Martie 1928.

(485) 1-1 FLEFLEA, portărel

Nr. 378-1927

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 1846-1927 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Martin Fronius repr. prin avocatul Dr. Friderich Ipsen pentru încasarea creanței de 5250 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 3 Aprilie 1928 orele 4 p. m. la fața locului în Proștea-Mica la dom. urm. de sub No. 3 unde, se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 vișel, porci, lemne de foc, 1 mașină de cusut, mob. de casă etc. în valoare de 8950 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 14 Martie 1928.

(486) 1-1 FLEFLEA, portărel

No. 948-1927.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 1654-1927 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Dr. Bela Daniel repr. prin avocatul Dr. Bela Daniel pentru încasarea creanței de 3124 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 5 April 1928 orele 3 p. m. la fața locului în com. Bucerdea grănoasă. Nr. unde se vor vinde prin licitație publică și anume: Coșer, mașină de cusut, pendulă și altele în valoare de 8600 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 6 Martie 1928.

(484) 1-1 NICULAE BACIU, portărel.

De vânzare

O mașină de treerat cu 10 P. H. Informații la Wăth Nr. 10 și părtași

(410) 1-2

Șona.

VITE ALTOITE

bine dezvoltate, varietăți garant.

Cl. I Lei 5000, mia Cl. II Lei 2500 mia, puteți de salcâm (acății) pentru împădurit L. 400, mia, pomi roditori de toate felurile se vând cu prețurile celea mai convenabile.

La expoziția horticolă a județului Turda din 13-17 Oct. 1927, premiați cu diploma medailă de aur, pentru pomi și vițe.

Catalog la cerere gratis.

Pepiniera de pomi și vițe altoite

Triteanu

gara Feldioara Răsboeni (Răsboeni Cetate) jud. Turda.

(457) 3 4

Publicație.

Se aduce la cunoștință publică vânzarea mărfurilor aparținătoare masei de faliment »Sinberger și Comp.« din Blaj prin licitație ce se va ținea în biroul subsemnatului, în ziua de 27 Martie 1928 la orele 3 p. m.

Inventarul mărfurilor precum și condițiunile de vânzare se pot vedea în orele obișnuite de birou la subsemnatul.

Dr. Ilarie Aldea

487 (1-1)

avocat Blaj

Aviz

Cantor diplomat al cursului cantoral din Blaj, om serios, inteligent, bun tipicist, cu voce plăcută, dorește un post în comuna mare sau oraș. La dorință se prezintă pentru probă, informații la ziar.

460 4-5

Vând casă în Blaj

aproape de gară, nr. 134. Două camere, o bucatărie, pivniță, bucatărie de vară, grajd, sură, grădină.

Înlesniri de plată.

Informațiuni la proprietar,

Mihail Ponecky,

(464) 3-3

frizer, Satu lung jud. Brașov.

Pășune

De primăvară, vară și toamnă pentru 4000-5000 oi se află în județul Hunedoara, comuna Câmpu lui Neag p. u. Lupeni

Informații se pot cere dela preotul V. Berinde și soții din Câmpu lui Neag.

(444) 3-3

RECLAMA

este sufletul comerțului